

VRIJDAG, DEN

4 den MEI.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretaris.

PARAMARIBO, den 1 Mei 1838.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de Zetting van het Brood bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van acht Centen moet wegen 6 Onsen; en

Dat van vier Centen, 3 Onsen.

Wordende allen alle Broodbakkers gelast zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,

H. B. DE VEER.

Misgelingen.

HET DUEL.

(VOEG EN SLOT VAN ONS VORIG No.)

— » Welnu, wat zoudt gij gedaan hebben, want er was geen middelweg? »

— » Ik weet het niet... Doch 't is nu een beslissend uur!... »

— » Laat ons voortgaan. »

» 's Morgens te zeven uren, ontving Emma's vader een bezoek van den Burgemeester O... en van den Heer Saint-M...; die beiden wamen hem uiterst beleefd, doch op verzoeken toon berigten, dat het gevecht geen voortgang had gehad. »

» Te elf uren kwam Eugenius ten het hotel. De grijsaard ontving hem met de geootste minzaamheid, en reikte hem de hand. »

» Emma's slaat droeg nog de sporen van het doorgemaakte leed, in den afgelopen nacht. Eugenius trad beschroomd naar haar toe, zij bloosde. »

» Des avonds was er groot geselschap. Toen Eugenius verscheen, zag men de jonge vrouwen glimlachen... Emma voelde, dat zij verlegen werd: niemand van de jongelieden kwam den toekomstigen echtgenoot der prinses aan de hand te gemeet. Eugenius stond afzijdig, alleen, sprak zacht fluitend, achter den watergaten, men meeselde en glimlachte achter de ruitjes van de stoelen. Was 't over hem?... Een verlies van gansen avond de Prinses... haar borg haar gelast, op... Haar hoofd... den koninklijke jongeling was op eens geweken. »

Twee dagen daarna, was er bal. De vroegere medelopers naar Emma's hand, door Eugenius zo lang verwijderd, daagden thans weder op, en de jeugdige dansers nogtigder haar om strijd. Evenwel, Eugenius had nog fegt op den eersten konterdans. Helas, naauwelijks had hij Emma bij de hand geleid naar hare plaats, in de zij der dansende parvallen even zwierig en schitterend en vrolijk, of wie over hen stonden verdwenen en, veranderen van plaats, en er zou niemand zijn geweest, om tegenover Emma en haren geleider te staan, was er niet onverwachts een klein meisje van zeven, en een jonge scholier opgetreden in de rij. » Was toeval misschien, »

toen voor Emma was alles een scherp verloop, een bittere spottend, een dwijl van gruwame minachting. »

De hartele vrelijkheid van St. Balt... chen... oerzaak, zo... jongelieden, de... elander toegeroepen onder... had... de onrustige... Emma, den schijn van... spooring. Eugenius was... voorwerp van... haat... hoorden niets anders dan... len van dien naam, had... anders dan verdacht... Val... vreesde was niet... en de gedwongen... van Eugenius, niet minder op... had... had... verneederd... Hoe diep bedroefde... Emma had... werd gegeven voor al de konterdansen, die nog volgen moesten... En Eugenius?... Hij danste niet meer: alle... waren verzeegd. »

Den volgende dag... was Emma ongesteld. »

Den tweeden dag... had zij nog hoofdpijn. »

Den dorden dag... was zij uitgereden. »

Den vierden dag... had zij belet. »

Den vijfden dag... vertrok Emma naar buiten. »

— » Houd op! de... staat op... »

— » 't is 't wel. »

» De ongelukkige... heeft eindelijk begrepen, dat hij... van eer aan de liefde ten offer brengen, haar verloren heeft, die hij bemint... »

Bij dat laatste woord daverde het huis van den slag... Het vooroordeel was gewroken. »

JOACHIM MURAT.

De Gravin de Lipona, op haar paleis Grif... te Florence, dacht dus, de vertrouwde vrienden van den... na afloop van het bal... het concert, niet... de belangwekkend... te verhalen, want... den morgenstond greut, na luistenden... » Drie uren slapens zijn mij genoeg, » zeide zij... » dat is een gewoonte die ik van mijn broeder den Keizer heb aangenomen... » met welgevallenen... zich... die gewoonte... van... herkomstig, geene verdere aanprijzing noodig had. Die... vrouw, bij... vele gewichtige... behoeven... had... vele rampen... dat... haar... aan... ontbreken kon. Eens... dat wij... een gewoonte... om... hadden gelogen, en zij... zeide zij, een geval... dat zeker aan niemand onzer bekend... »

De dagen, dat... nog aan Frankrijk... was er een van onze regementen, dat te Livorno in bezetting lag, aan het... geslagen; 't was een... van 't hoogste gewigt; 't gold vrij wat meer, dan een soldatenoproer. De Keizer scheen hoogst verhol-

ten, toen hij die tijding vernam, en... dat er een streng voorbeeld... Joachim werd gelast om... te straffen. De bevelen van... waren strikt en algeducht; er mogt geen krijgsraad worden gehouden; hij eischte onmiddellijke teregtstellingen. »

» Joachim komt te Livorno en laat het regement op de paradeplaats verzamelen; hij... digt de soldaten aan, dat hij... last heeft ontvangen, om te straffen en... hij straffen zal. Zijne stoute taal, zijne driftige en dreigende gebaren, en vooral het gerucht van zijn naam, hadden de muiters reeds tot onderwerping gebracht; de soldaten wierpen zich voor hem te voet, en smeekten ootmoedig om vergeving. Joachim werd aangedaan, hij, zo goedhartig! Doch hij had stellige bevelen, hij bedwong zich;... blikken en eene donderende stem... dat hij den tienden man voor den... laten schieten. »

» Groot was de onsteltenis, zoo als gij kunt nagaan: het regement, in de kazerne opgesloten, zond Murat verscheidene... om... schelding van straf. Officieren en soldaten zwoeren, dat zij in den... onder de oogen des Keizers, den dood zoeken. Murat was lang onverbiddelijk, althans zoo men dacht; eindelijk toch scheen hij door zoo veel onderwerping getroffen, doch... was zoo groot, en... Murat beval zoo uitdrukkelijk, dat... dat drie soldaten, uit de... genomen, met hun leven voor het vergrip van het regement zouden moeten. De drie officers, weldra gekozen, werden in verzeerde bewaring gebracht, en hunne teregtstelling tegen den volgende morgen bepaald. Intusschen bleef het regement in de kazerne opgesloten. »

In het midden van den nacht, liet Murat de drie soldaten, onder geleide van een... pier, op wiens bescheidenheid men rekenen kon, heimelijk voor zich brengen. »

» » Morgen, zult gij... straf ontvangen, » sprak Murat (de soldaten smolten in tranen... bereid te sterf... en sterft als... om uwe... te wischen... te betuiging van... wezen... doen... beklag... die... verdiend... Hebt er... anders... gedacht... hun... hadden er... een eer in gesteld... roem op ge... draagen, waart... de... ge... vallen, maar... Gaat, ik... een priester... om u in uwelate... oogenblikken... te staan. Denkt aan Frankrijk en aan 't heil uwer ziel. Van nu af aan, hebt... gemeens met deze wereld meer. »

» De... wierpen zich voor de... van Joachim, thans niet meer... om... smekken een... zij... gingen, naar Joachim... »

— » » Luistert, » sprak hij, » zoo ik u het leven schonk, zoudt ge er een goed gebruik van maken? »

— » » Neen, wij... » herken een der soldaten? »... den... diend, laat men... » dat is niet, maar dan... »

